Sensul omului într-un vis numit realitate

On Mai 18, 2021

Visul este o lume sublimată a cărei realitate, transpusă pe un plan superior de existență, poate să dezvolte sentimente înălțătoare, de natura intelectuală.

Viața mea pare să fie povestea unei dedublări a ființei mele, datorată în parte unui fel de pătrundere în interiorul unui vis care m-a impresionant într-o așa de mare măsură încât și acum simt cum sunt atras de o forță spirituală ieșită din comun. Este, și aceasta, o caracteristică a artistului rafinat care, excelând prin bogăția fanteziei, capătă dedublare prin forța și farmecul discursiv al unei experiențe de transformare a realității obiective într-un univers interior inedit.

Visul însuși, actul eliberării de presiunea zilnică, fuga de banalitate, faptul de a fi parte dintr-un ansamblu de imagini, idei, emoții, senzații, într-un montaj de decoruri și momente alternativ îmbinate într-un plan nemaiîntâlnit (artistic și interpretativ în același timp), mă face să tresar din contemplarea aflată la limita cu nostalgia. Pe plan spiritual, visul în care îmi întrupez cu înțelepciune puterea artistică este victoria unui suflet care caută mereu o imagine de dincolo de aparențe.

Nu degeaba creația mea este dată unui vis atât de înalt, încât foarte puțini îl pot cuprinde cu mintea, cu sufletul, cu acel instinct al artei care nu acceptă înțelegerea simbolisticii decât printr-o străduință încordată.

Leadership: Imaginea cu care îți poți transforma realitatea este o reconectare la acea parte din tine care are curajul să accepte că ceea ce ai devenit este de fapt ceea ce îți lipsește?

La urma urmelor, visul este doar un vis, dar în interiorul lui există viață, exista opere de artă nemaipomenite, există tot ceea ce nu se vede în realitatea lumii obișnuite, fiind perceput cu lupa unei versiuni reinterpretate a adevărurilor ascunse sub fardul unor aparențe schimbătoare. Dacă lucrurile stau astfel, atunci un artist nu poate fi decât visătorul care visează și apoi trăiește în vis.

Iar dacă visul mă face să simt că mă ridic deasupra tuturor situațiilor ambigue, ambivalente, prea complexe, constituite din perspectiva unei lumi care a hotărât să păstreze în durata ei de viață doar lucrurile materiale, asta se datorează umilinței cu care omul spiritual se cufundă în omul fizic sensibil, uitându-se înainte la ceva ce Dumnezeu a promis, care încă nu a fost creat, dar a fost visat spre a deveni o creație nemuritoare.

Cumva, imi lipsește puterea de a accepta faptul că ceea ce reprezint în această lume nu este un act de cunoaștere prin care, ordonând semnificațiile, se introduce un sens specific. Mai degrabă, ceea ce sunt, este strâns legat de posibilitatea unei reflexii involuntare într-o existență perpetuă, dar anonimă și imaterială, din care aspectele practice ale vieții par să fi dispărut cu desăvârșire.

Şi dacă sunt parte dintr-un vis plăsmuit cu suflet de artist, *superiori potentia spiritualis submissionem,* este pentru că în vis sunt întotdeauna mai deschis cu mine însumi. Forță și farmec discursiv capătă o asemenea dedublare a mea, ca o a doua persoană inclusă în dialogul-monolog dintre reflexie și imaginație, dintre percepție și iluzie. La urma urmelor, arta este visul întregii creații care se repetă la nesfârșit prin intermediul acelorași visători.

Leadership: Poți să-ți induci prin autosugestie o altă imagine a ființei tale, încât ceea ce proiectezi în dimensiunile creației și ale realității să deschidă o fereastră între timp și spațiu?

Asemenea considerații m-au condus la o estetică diferențiată a permanentei transformării mele. Am devenit altcineva, vizibil distins prin alte nuanțe decât aceea a stocării vitalității personale într-un cosmopolitanism multistratificat, în oricare din modalitățile de contact cu privirea mea din altă lume, din altă realitate.

Am înțeles că întinderea minții mele este mai amplă decât cerul și pământul, *immortale et aeternae* , asemănătoare cu cea spiritelor sublime atașate de multiplicitatea stărilor existenței manifestate reflexiv printr-un *Vidhysonsum* (unitatea unei multiplicități, o unitas multiplex).

Încă demult, mi-am dat seama că fiecare om este parte dintr-o creație care mai întâi a fost vis, apoi a devenit realitate. Celelalte forme de artă: muzicală, vizuală, lingvistică, convenționale sau neconvenționale, adoptă un punct de vedere dinamic, așa cum o cere natura lucrurilor. Dar ca să ajungă la nivel de "operă de artă", adică să aibă însușirea de a fi o plăsmuire autotelică expresivă și originală, ele trebuie să treacă prin filtrul subiectivității, prin filtrul intransigent al unui al treilea ochi care are o conexiune spirituală cu o stare evolutivă de conștiință.

Mă întreb dacă nu cumva fac parte dintr-un vis oarecare, ce nu lasă o impresie vizibilă. Sau poate că sunt însăși proiecția creației mele din realitate. O altă metamorfoză a ființei mele așteaptă să se desfășoare? Fiindcă singura operă de artă care îmi reflectă realitatea este o formă de gândire distinctă, o formă de manifestare a subconștientului ce constă într-o succesiune de imagini care mă fac să trăiesc o experiență transformatoare, o treaptă către autocunoaștere.

Leadership: Poți trece prin filtrul individualității tale întreg materialul experienței directe, cât și sugestiile provenite din imaginile văzute într-un nou context care oferă foarte multe informații despre o lume "sublimată"?

Visul este ca o bibliotecă care își recuperează cărțile pierdute, sau degradate în timp. Iar dacă am fost vreodată înțelept, și fiindcă marea înțelepciune se trage din studiul artelor și esteticii, este pentru că am recunoscut în visul meu o altă imagine a ființei mele sincretice. Şi tot în vis mi-a apărut un trandafir, simbol al tainei divine, a cărui pecete este DISTINCŢIA și SINCERITATEA, *puritati et nobilitatis* . Şi tocmai despre această bibliotecă vorbește Umberto Eco în romanul său de căpătâi, "În numele trandafirului":

"Nimeni în afară de două persoane nu intră în ultimul cat al Edificiului. Nimeni nu trebuie. Nimeni nu poate. Nimeni, chiar dacă ar voi, nu ar izbuti. Biblioteca se apără singură, este de nepătruns ca și adevărul pe care-l găzduiește, amăgitoare ca și minciunile pe care le păstrează. Labirint al minții, ea este și un labirint pământesc. Poți să intri, dar nu poți să mai ieși. Şi spunând asta, aș dori că domnia ta să te supui regulilor abației."

O altă imagine a ființei mele se naște din aceste considerente, înțelese și mărturisite de un bibliotecar a cărui determinare a devenit poveste a vieții mele. Şi nu trebuie să mi se pară absurdă respingerea acestei imagini de către necunoscătorii în ale artei și filosofiei din spatele simbolurilor.

Cert este un singur lucru: dacă într-o bună zi mă veți întâlni într-un vis cu semnificații adânci, fără să știți cum arăt sau cum îmi sună vocea, este pentru că orizontul vostru s-a deschis în fața unei creații pe care nu o puteți înțelege, decât crezând. Pășiți în biblioteca mea, în spațiul nesf□rșit al gândurilor mele, iar dacă ele se vor bucura de vreo trecere,

niciodată timpul nu le va șterge din amintirea voastră.

Creația căreia îi corespunde visul transformat în realitate este, mai întâi de toate, o înțelegere a ceea ce se petrece în interiorul structurii psihice a unui artist al cărui univers se definește prin „pendularea între figurativ și abstract”.

Source: https://neculaifantanaru.com/sensul-omului-intr-un-vis-numit-realitate.html